

MINISTERSTWO
INFRASTRUKTURY I ROZWOJU
DEPARTAMENT ORZECZNICTWA II

GP1
2014-10-31
015344/14
Warszawa, 24 października 2014 r.
Gy

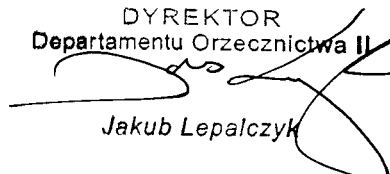
DOI-III-ks/BOII-3ks-772-118-1710/13/14
NK: 288017/14

Zgodnie z art. 11f ust. 3 i 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 687, z późn. zm.), przekazuję w załączeniu obwieszczenie informujące o wydaniu przez Ministra Infrastruktury i Rozwoju decyzji z dnia 23 października 2014 r., znak: DOI-III-ks/BOII-3ks-772-118-1701/13/14, uchylającej w części i orzekającej w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymującej w mocy decyzję Wojewody Łódzkiego Nr 381/13 z dnia 4 listopada 2013 r., znak: IA-II.7820.8.2012.GP, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie autostrady A1 na odcinku węzeł „Kamieńsk” z wyłączeniem węzła do węzła „Radomsko” wraz z węzłem od km 376+000 do km 392+720, wraz z infrastrukturą – odcinek C.

Jednocześnie przekazuję przedmiotową decyzję Ministra Infrastruktury i Rozwoju.

Uprzejmie proszę o zamieszczenie obwieszczenia na tablicy ogłoszeń oraz na stronie internetowej urzędu, na okres 14 dni i o pisemne potwierdzenie, w jakim terminie obwieszczenie było umieszczone na tablicy ogłoszeń oraz na stronie internetowej urzędu.

Załączniki: 2 (zgodnie z treścią pisma).

DYREKTOR
Departamentu Orzecznictwa II

Jakub Lepalczyk

Otrzymują:

1. Urząd Miasta Radomska
2. Urząd Miejski w Kamieńsku
3. Urząd Gminy Dobryczyce
4. Urząd Gminy Ładzice
5. Urząd Gminy Gomunice
6. Urząd Gminy w Radomsku

NARODOWA
STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Ministerstwo
Infrastruktury i Rozwoju
ul. Chałubińskiego 4/6
00-926 Warszawa

tel. (22) 522 52 00
fax (22) 522 52 03
www.mir.gov.pl
www.funduszeuropejskie.gov.pl

UNIA
EUROPEJSKA

MINISTER
INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

DOII-III-ks/BOII-3ks-772-118-1707/13/14

2014 -10- 31

GPI
mk

OBWIESZCZENIE

Na podstawie art. 11f ust. 3 i 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 687, z późn. zm.) oraz na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267, z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa”,

Minister Infrastruktury i Rozwoju

zawiadamia, że wydał decyzję z dnia 23 października 2014 r., znak: DOII-III-ks/BOII-3ks-772-118-1701/13/14, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymującą w mocy decyzję Wojewody Łódzkiego Nr 381/13 z dnia 4 listopada 2013 r., znak: IA-II.7820.8.2012.GP, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie autostrady A1 na odcinku węzeł „Kamieńsk” z wyłączeniem węzła do węzła „Radomsko” wraz z węzłem od km 376+000 do km 392+720, wraz z infrastrukturą – odcinek C.

Strony w sprawie mogą zapoznać się z treścią decyzji oraz aktami sprawy - w siedzibie Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju w Warszawie, ul. Chałubińskiego 4/6, pok. 313, III piętro, w godzinach od 9.00 do 15.30, jak również z treścią decyzji (bez załączników) - w urzędzie gminy właściwej ze względu na przebieg drogi, tj. w Urzędzie Miasta Radomska, Urzędzie Miejskim w Kamieńsku, Urzędzie Gminy Dobryczyce, Urzędzie Gminy Ładzice, Urzędzie Gminy Gomunice i Urzędzie Gminy Radomsko.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

Jakub Lepalczyk
Dyrektor Departamentu Orzecznictwa II

DOII-III-ks/BOII-3ks-772-118-1701/13/14
NK: 285902/14

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267, z późn. zm.), zwanej dalej „kpa”, oraz art. 11g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 687, z późn. zm.), zwanej dalej „specustawą drogową”, po rozpatrzeniu odwołań Anny i Tomasza Rochowskich oraz Marka Rochowskiego od decyzji Wojewody Łódzkiego Nr 381/13 z dnia 4 listopada 2013 r., znak: IA-II.7820.8.2012.GP, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie autostrady A1 na odcinku węzeł „Kamieńsk” z wyłączeniem węzła do węzła „Radomsko” wraz z węzłem od km 376+000 do km 392+720, wraz z infrastrukturą – odcinek C,

I. Uchylam:

- zaskarżoną decyzję w zakresie, w jakim określa ona linie rozgraniczające teren przedmiotowej inwestycji na mapie przedstawiającej proponowany przebieg drogi z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu w skali 1:1000, stanowiącej załącznik nr 2 do zaskarżonej decyzji (19 arkuszy),
- w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 4, zapis stanowiący dotychczasową treść pkt 2,

i orzekam w tym zakresie poprzez:

- określenie linii rozgraniczających teren przedmiotowej inwestycji - oznaczonych linią koloru czerwonego - na mapie w skali 1:1000, przedstawiającej proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu, składającej się z 20 arkuszy, stanowiących załączniki nr 1.1 – 1.20 do niniejszej decyzji;
- ustalenie w sentencji decyzji, w miejsce uchylecia, nowego zapisu:

„2. Linie rozgraniczające teren inwestycji oznaczono przerywaną linią koloru czerwonego na mapie w skali 1:1000, przedstawiającej proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu, stanowiącej załączniki do ostatecznej decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej”.

II. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 6, zapis:

„**X*** - numer ewidencyjny działki, powstałej wskutek podziału nieruchomości zatwierdzonego niniejszą decyzją, położonej w liniach rozgraniczających teren inwestycji, która z mocy prawa z dniem, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna, stanie się własnością Skarbu Państwa, za odszkodowaniem ustalonym przez Wojewodę Łódzkiego w odrębnej decyzji, o ile nieruchomość ta nie przeszła na własność Skarbu Państwa na podstawie innych przepisów lub umów cywilnoprawnych, lub o ile nieruchomość ta nie była własnością Skarbu Państwa”

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie w sentencji decyzji, w miejsce uchylecia, nowego zapisu:

GPI
2014-10-31
hsk

„**X*** - numer ewidencyjny działki, powstałej wskutek podziału nieruchomości zatwierdzonego niniejszą decyzją, położonej w liniach rozgraniczających teren inwestycji, która z mocy prawa z dniem, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna, stanie się własnością Skarbu Państwa, za odszkodowaniem ustalonym przez Wojewodę Łódzkiego w odrębnej decyzji”.

III. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 7, zapis stanowiący dotychczasową treść lit. A w pkt 5

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie w sentencji decyzji, w miejsce uchylenia, zapisu stanowiącego nową treść lit. A w pkt 5:

„A. Nieruchomości (oznaczone poniżej zgodnie z katastrzem nieruchomości numerami ewidencyjnymi działek) położone w województwie łódzkim, w powiecie radomszczańskim, w jednostce ewidencyjnej Gomunice w obrębie: Słostowice, w jednostce ewidencyjnej Ładzice, w obrębie Stobiecko Szlacheckie, w jednostce ewidencyjnej Dobryszyce, w obrębie Zdania i Dobryszyce, znajdujące się w całości w liniach rozgraniczających teren inwestycji, które z mocy prawa, z dniem w którym decyzja stanie się ostateczna, staną się własnością Skarbu Państwa,

Obręb Słostowice: 297/2, 309/1, 315/2, 316/2, 317/2, 318/2,

Obręb Stobiecko Szlacheckie: 80/1, 81/1, 88/6, 89/4, 498/1, 94/4, 90/10, 90/2, 106/2, 86/4, 87/8, 88/8, 93/1, 112/18, 95/4,

Obręb Zdania: 369/2,

Obręb Dobryszyce: 1060/3, 1107/4, 1139/3, 1139/4, 1136/7, 72/5”

IV. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 11, w poz. 25 tabeli stanowiącej część pkt 6 lit. a, zapis:

„Przebudowa drogi, likwidacja gazociągu i wodociągu, przebudowa sieci wodociągowej, przebudowa linii napowietrznej nn, przebudowa przyłącza linii napowietrznej nn do budynku”

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia, nowego zapisu:

„Przebudowa drogi, przebudowa gazociągu, przebudowa sieci wodociągowej, przebudowa linii napowietrznej nn, przebudowa przyłącza linii napowietrznej nn do budynku”.

V. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 11, w poz. 26 tabeli stanowiącej część pkt 6 lit. a, zapis:

„Przebudowa sieci wodociągowej, przebudowa drogi, likwidacja linii napowietrznej nn”

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia, nowego zapisu:

„Przebudowa sieci wodociągowej, przebudowa drogi, przebudowa linii napowietrznej nn”

VI. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 11, w poz. 30 tabeli stanowiącej część pkt 6 lit. a, oraz na stronie 20, w poz. 20 tabeli stanowiącej część pkt 6 lit. b, zapis:

„Likwidacja wodociągu i zbiornika bezodpływowego”

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia, nowego zapisu:

„Przebudowa sieci wodociągowej, w tym m.in. likwidacja zbiornika bezodpływowego”.

VII. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 11, w poz. 31 tabeli stanowiącej część pkt 6 lit. a, zapis:

„Likwidacja kanalizacji, wodociągu i energetyki”

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia, nowego zapisu:

„Przebudowa kanalizacji, sieci wodociągowej i sieci energetyki”

VIII. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 17, w poz. 251, 252, 253, 254, 256, 258 tabeli stanowiącej część pkt 6 lit. a, oraz na stronie 26, w poz. 231, 232, 233, 234, 236, 238 tabeli stanowiącej część pkt 6 lit. b, zapis:

„Przebudowa ronda polegająca na budowie zasilania urządzeń telematyki”,

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia, nowego zapisu:

„Przebudowa skrzyżowania istniejących dróg gminnych, tj. ronda, polegająca na budowie zasilania urządzeń telematyki”.

IX. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 17, w poz. 257 tabeli stanowiącej część pkt 6 lit. a, oraz na stronie 26, w poz. 237 tabeli stanowiącej część pkt 6 lit. b, zapis:

„Przebudowa odcinka drogi i ronda polegająca na budowie zasilania urządzeń telematyki”

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia, nowego zapisu:

„Przebudowa odcinka drogi oraz skrzyżowania istniejących dróg gminnych, tj. ronda, polegająca na budowie zasilania urządzeń telematyki”.

X. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 17, w poz. 259 tabeli stanowiącej część pkt 6 lit. a, oraz na stronie 26, w poz. 239 tabeli stanowiącej część pkt 6 lit. b, zapis:

„Przebudowa ronda polegająca na budowie zasilania urządzeń telematyki”

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia, nowego zapisu:

„Prace związane z przebudową istniejącego skrzyżowania dróg gminnych, tj. ronda oraz przebudową sieci uzbrojenia terenu, polegające na budowie urządzeń telematyki”.

XI. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 17, w poz. 255 tabeli stanowiącej część pkt 6 lit. a, oraz na stronie 26, w poz. 235 tabeli stanowiącej część pkt 6 lit. b, zapis:

„Kanalizacja sanitarna”

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia, nowego zapisu:

„Przebudowa kanalizacji sanitarnej”.

XII. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 10, w poz. 7 tabeli stanowiącej część pkt 6 lit. a, zapis dotyczący działki nr 1/40 z Obrębu 4 Kamieńsk Miasto:

„przebudowa drogi”

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia, nowego zapisu:

„Przebudowa rowu melioracyjnego dla odwodnienia autostrady, przebudowa drogi”

XIII. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 10, w poz. 8 tabeli stanowiącej część pkt 6 lit. a, zapis dotyczący działki nr 1/42 z Obrębu 4 Kamieńsk Miasto:

„przebudowa sieci tt (nawiązanie do istniejącego kabla), przebudowa drogi”

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia, nowego zapisu:

„Przebudowa rowu melioracyjnego dla odwodnienia autostrady, przebudowa sieci tt (nawiązanie do istniejącego kabla), przebudowa drogi”

XIV. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdującą się na stronie 1, w pkt 6 lit. a, tabelę wskazującą nieruchomości, wobec których określono obowiązek sieci uzbrojenia terenu oraz przebudowy dróg innych kategorii - w zakresie Obrębu 9 Kamieńsk Miasto

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie w sentencji decyzji, w miejsce uchylecia, nowego zapisu:

„

Obręb 9 Kamieńsk Miasto				
1	1/2	-	27	Przebudowa rowu melioracyjnego
2	24	-	296	Przebudowa linii napowietrznej SN
3	23/2	-	147	Przebudowa linii napowietrznej SN
4	25	-	42	Przebudowa linii napowietrznej SN

”

XV. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 11, w pkt 6 lit. a, zapis stanowiący poz. 23 i 24 tabeli wskazującej - w zakresie Obrębu Słostowice - nieruchomości, wobec których określono obowiązek przebudowy istniejących sieci uzbrojenia terenu oraz przebudowy dróg innych kategorii

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie w sentencji decyzji, w miejsce uchylecia, nowego zapisu:

„

Obręb Słostowice				
23	299/11	-	1304	Przebudowa rowu melioracyjnego dla odwodnienia autostrady, przebudowa gazociągu, przebudowa drogi,
24	299/22	-	1889	Przebudowa rowu melioracyjnego dla odwodnienia autostrady, przebudowa gazociągu, przebudowa odcinka drogi, przebudowa linii napowietrznej SN
24a	299/12	-	117	Przebudowa rowu melioracyjnego dla odwodnienia autostrady
24b	299/28	299/20	575	Przebudowa rowu melioracyjnego dla odwodnienia autostrady

”

XVI. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 1, zapis:

„oraz dla potrzeb realizacji przedmiotowej inwestycji drogowej:”

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie w sentencji decyzji, w miejsce uchylecia, nowego zapisu:

„w tym dla potrzeb realizacji przedmiotowej inwestycji drogowej”.

XVII. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 11 czerwca 2012 r. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez Pana Marka Stelmacha, zwany dalej „*inwestorem*”, wystąpił do Wojewody Łódzkiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla: „Budowy autostrady A1 na odcinku węzeł „Kamieńsk” z wyłączeniem węzła „Kamieńsk” do węzła „Radomsko” wraz z węzłem od km 376+000 do km 392+720” – odcinek C”.

Jednocześnie *inwestor* wniósł o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności oraz, na podstawie art. 88 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r., poz. 1235, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku*”, o przeprowadzenie ponownej oceny oddziaływania inwestycji na środowisko.

Uzasadniając wniosek o nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności *inwestor* wskazał, że autostrada A1 przebiega w VI korytarzu Transeuropejskiej Sieci Transportowej, łączącym kraje basenu Morza Bałtyckiego z krajami Europy Południowej. Autostrada A1 realizowana będzie w ramach działania „Drogowa i lotnicza sieć TEN-T – Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko”. Wskazano także, że autostrada A1 ujęta jest w „Programie Budowy Dróg Krajowych na lata 2011-2015”, jako jedna z trzech autostrad tworzących główny układ autostrad w Polsce, natomiast realizacja przedmiotowego odcinka „C” jest przewidziana po 2013 r. *Inwestor* uzasadniając wniosek o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności wyjaśnił również, że odcinek „C” stanowi przedłużenie w kierunku północnym fragmentu autostrady Gorzyczki – Pyrzowice, który jest w części zrealizowany i oddany do ruchu, a w części znajduje się w końcowej fazie budowy, pozostałe odcinki są zaś w końcowej fazie projektowania lub proces projektowy został dla nich zakończony.

Pismem z dnia 6 lipca 2012 r., znak: IA-II.7820.8.2012.ŁR, Wojewoda Łódzki wezwał *inwestora* do uzupełnienia braków formalnych wniosku z dnia 11 czerwca 2012 r.

W odpowiedzi na ww. wezwanie *inwestor* pismem z dnia 17 lipca 2012 r., znak: 579/11-554/PG-ZD2, usunął braki formalne wniosku oraz przesłał wymagane dokumenty.

Postanowieniem Nr 383/12 z dnia 31 sierpnia 2012 r., znak: IA-II.7820.8.2012.ŁR, Wojewoda Łódzki nałożył na wnioskodawcę obowiązek usunięcia nieprawidłowości oraz braków w projekcie budowlanym, a także dostarczenia opinii Zespołu Uzgadniania Dokumentacji Projektowej wraz z załącznikiem graficznym, oraz potwierdzenia, że załączone do wniosku decyzje w sprawie udzielenia pozwoleń wodnoprawnych na wykonanie urządzeń wodnych są ostateczne.

W odpowiedzi na powyższe postanowienie Wojewody Łódzkiego *inwestor* przy piśmie z dnia 17 września 2012 r., znak: 579/11-574/PG-ZD2, złożył stosowne wyjaśnienia oraz wymagane dokumenty.

Mając na uwadze wniosek *inwestora* o przeprowadzenie ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko Wojewoda Łódzki, działając na podstawie art. 89 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, pismem z dnia 24 września 2012 r., znak: IA-II.7820.8.2012.PG, zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia wskazanego we wniosku *inwestora*. Jednocześnie postanowieniem Nr 419/12 z dnia 24 września 2012 r., znak: IA-II.7820.8.2012.ŁR, organ pierwszej instancji zawiesił prowadzone postępowanie w sprawie zezwolenia na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.

W związku z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2012 r., poz. 1109), działając na podstawie art. 98 *kpa*, pismem z dnia 20 grudnia 2012 r., znak: GDDKiA-OŁ/D-9/ag-4100/108/325/12, *inwestor* wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi z wnioskiem o zawieszenie prowadzonego postępowania do czasu przedłożenia aktualizacji analiz akustycznych zgodnych z obecnym stanem prawnym.

Postanowieniem z dnia 9 stycznia 2013 r., znak: WOOŚ.4200.13.2012.MG, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi zawiesił postępowanie prowadzone w przedmiotowej sprawie.

Pismem z dnia 29 marca 2013 r., znak: GDDKiA-OŁ/D-9/ag-4100/108/412/13, *inwestor* przedłożył dokumenty zawierające analizę akustyczną wykonaną w oparciu o obowiązujące standardy akustyczne.

W związku z powyższym, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2013 r., znak: WOOŚ.4200.13.2012.MG, podjął postępowanie zawieszony postanowieniem z dnia 9 stycznia 2013 r.

Przy piśmie z dnia 4 kwietnia 2013 r., znak: 579/11-624/MH-ZG, *inwestor* przekazał organowi pierwszej instancji zestawienie uzupełniające działek podlegających ograniczeniu w sposobie korzystania w związku z obowiązkiem dokonania przebudowy melioracji szczegółowej m.in. dla odcinka C. Pismem z dnia 7 maja 2013 r., znak: IA-II.7820.7.2012.AD.ŁR, IA-II.7820.7.2012.ŁR, Wojewoda Łódzki przekazał Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Łodzi uwierzytelnioną kserokopię dokumentów nadesłanych przez *inwestora* przy piśmie z dnia 4 kwietnia 2013 r.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie ponownej oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi postanowieniem z dnia 18 września 2013 r., znak: WOOŚ.4200.13.2012.MG, uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia, określając jednocześnie warunki jego realizacji.

Postanowieniem Nr 370/13 z dnia 15 października 2013 r., znak: IA.II.7820.8.2012.ŁR, Wojewoda Łódzki podjął zawieszony postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.

Po przeprowadzeniu postępowania w przedmiotowej sprawie, działając na podstawie art. 11a ust. 1, 11f ust. 1, art. 11i ust. 1, art. 12 ust. 1–4, ust. 4c, ust. 4d, art. 17 ust. 1 i 3 i art. 23 *specustawy drogowej*, art. 92, art. 93 i art. 95 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku* oraz art. 104 *kpa*, Wojewoda Łódzki wydał w dniu 4 listopada 2013 r. decyzję Nr 381/13, znak: IA-II.7820.8.2012.GP, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie autostrady A1 na odcinku węzeł „Kamieńsk” z wyłączeniem węzła do węzła „Radomsko” wraz z węzłem od km 376+000 do km 392+720, wraz z infrastrukturą – odcinek C, zwaną dalej „*decyzją Wojewody Łódzkiego*”, oraz nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności.

Od *decyzji Wojewody Łódzkiego* odwołanie do Ministra Infrastruktury i Rozwoju, za pośrednictwem organu I instancji wnieśli: Krzysztof Wiśniewski, Anna i Tomasz Rochowscy, Marek Rochowski oraz Agata i Wojciech Siewior.

W związku z tym, że Krzysztof Wiśniewski pismem z dnia 28 lutego 2014 r. cofnął wniesione odwołanie od *decyzji Wojewody Łódzkiego*, *Minister* odrębną decyzją umorzył postępowanie odwoławcze w zakresie wniesionego przez niego odwołania.

Ponadto, z uwagi na fakt, iż odwołanie Agaty i Wojciecha Siewior nie zostało wniesione w przewidzianym ustawowo terminie, a skarżący nie złożyli wniosku o jego przywrócenie, organ odwoławczy odrębnym postanowieniem, wydanym na podstawie art. 134 *kpa*, stwierdził uchybienie terminu do wniesienia odwołania.

Anna i Tomasz Rochowscy w odwołaniu z dnia 3 grudnia 2013 r. (nadanym w placówce pocztowej w dniu 6 grudnia 2013 r.) zaskarżyli *decyzję Wojewody Łódzkiego* w części zezwalającej na realizację

przedmiotowej inwestycji drogowej na działkach o nr ew. 116 i 118, z obrębu Stobiecko Szlacheckie, wnosząc o jej uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Zaskarżonej decyzji Anna i Tomasz Rochowscy zarzucili naruszenie:

- przepisów prawa materialnego, tj. art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej* w zw. z art. 49 w zw. z art. 9 *kpa*, poprzez jego niezastosowanie w realiach niniejszej sprawy i niezawiadomienie skarżących o dokonaniu stosownego obwieszczenia, w sposób zwyczajowo przyjęty, o terminie oraz miejscu jego opublikowania, co w konsekwencji spowodowało uniemożliwienie złożenia odwołania w ustawowym terminie,
- przepisów postępowania mogących mieć istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 107 § 1 w zw. z art. 10 *kpa* i w zw. z art. 49 *kpa*, poprzez błędne pouczenie skarżących o początkowym terminie do wniesienia odwołania, co według skarżących stanowi istotne naruszenie prawa, mające wpływ na wynik sprawy.

W uzasadnieniu odwołania Anna i Tomasz Rochowscy wyjaśnili, iż są właścicielami działek o nr ew. 116 i 118, z obrębu Stobiecko Szlacheckie, objętych w części liniami rozgraniczającymi teren przedmiotowej inwestycji drogowej. *Decyzja Wojewody Łódzkiego* stanowi o przejęciu części ww. działek z mocy prawa na rzecz Skarbu Państwa.

W ocenie skarżących, organ I instancji, w trakcie prowadzonego postępowania, naruszył art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej*, ponieważ nie poinformował stron postępowania o miejscu i sposobie dokonania stosownego obwieszczenia o wydaniu decyzji w przedmiotowej sprawie, co uniemożliwiło określenie terminu do złożenia odwołania. Anna i Tomasz Rochowscy stwierdzili, że jedyną informacją przekazaną przez Wojewodę Łódzkiego była informacja zawarta w zawiadomieniu z dnia 14 sierpnia 2012 r., iż skarżący mogą zapoznać się z aktami sprawy do dnia wydania decyzji w przedmiocie zezwolenia na realizację zamierzonej inwestycji. Takiego samego pouczenia nie było natomiast w zawiadomieniu o wydaniu *decyzji Wojewody Łódzkiego*.

Zdaniem Anny i Tomasza Rochowskich, pomimo że z art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej* nie wynika obowiązek informowania stron o miejscu i czasie opublikowania obwieszczenia informującego o wydaniu decyzji, to stwierdzić należy, iż samo obwieszczenie nie jest równoznaczne z dowiedzeniem się strony o wydanej decyzji. Na potwierdzenie powyższego stanowiska skarżący przytoczyli orzecznictwo sądownoadministracyjne (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 lutego 2011 r., sygn. akt II OSK 2517/10).

W świetle zaprezentowanego orzecznictwa sądownoadministracyjnego, skarżący uznali, że brak jakiegokolwiek informacji o miejscu i czasie opublikowania obwieszczenia jest kwalifikowaną wadą, która uniemożliwia obronę praw strony postępowania. Stanowi to naruszenie zasady kształtowania zaufania przez organy administracji publicznej w stosunku do społeczeństwa.

Zdaniem Anny i Tomasza Rochowskich, nie można tylko i wyłącznie poprzestać na dokonaniu publikacji obwieszczenia z wyłączeniem podania miejsca i czasu jego dokonania. Sam upływ terminu obwieszczenia skutkuje domniemaniem, że decyzja została doręczona wszystkim jej adresatom. Nie implikuje faktu dowiedzenia się o jej doręczeniu, a tym samym o powzięciu wiadomości o rozpoczęciu biegu terminu do złożenia odwołania. Organ prowadzący postępowanie na podstawie przepisów *specustawy drogowej* powinien stosować przepisy *kpa* w takim zakresie, w jakim określona okoliczność prawna natury procesowej nie została uregulowana w *specustawie drogowej*.

Ponadto, zdaniem skarżących, zasada udzielania informacji prawnej stronom, tak by nie poniosły szkody z powodu nieznamości przepisów prawa może być naruszona nie tylko przez odmowę udzielenia informacji czy jej brak. Narusza ją także udzielenie informacji niepełnej, czy wprowadzającej w błąd. Wynikającemu z art. 9 *kpa* obowiązkowi organu odpowiada prawo strony do domagania się właściwej informacji, ale przy tym organ nie może się bronić biernością strony, jej niedostatecznym zainteresowaniem zabezpieczenia swoich interesów. To bowiem organ administracji ma czuwać, by strona nie poniosła szkody z powodu nieznamości prawa (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 grudnia 2010 r., sygn. akt I SA/Wa 1064/10).

Anna i Tomasz Rochowscy podnieśli dodatkowo, iż naruszenie art. 107 w zw. z art. 10 w zw. z art. 49 *kpa*, wynika przede wszystkim z faktu błędnego poinformowania stron postępowania o początkowym terminie do złożenia odwołania w sprawie.

Co do zasady, zgodnie z art. 109 § 1 *kpa*, decyzję doręcza się stronom na piśmie. Ustawodawca może jednak odstąpić od takiej formy doręczania decyzji przez organ administracji na rzecz tzw. doręczenia publicznego, poprzez podanie do publicznej wiadomości faktu wydania decyzji, w drodze publicznych obwieszczeń lub w inny zwyczajowo przyjęty sposób publicznego ogłaszania w danej miejscowości (art. 49 *kpa*). Z faktem doręczenia wiążą się skutki procesowe związane z rozpoczęciem terminu do wniesienia odwołania w sprawie. Skarżący wskazali na orzecznictwo sądowoadministracyjne, zgodnie z którym, w przypadku gdy doręczenie ze skutkiem prawnym ma nastąpić w trybie art. 49 *kpa*, czternastodniowy termin oblicza się od ostatniego dnia, w którym miało miejsce obwieszczenie lub innego rodzaju publiczne ogłoszenie w zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 30 października 2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 1276/07).

Jednakże w zawiadomieniu o wydaniu *decyzji Wojewody Łódzkiego* organ pouczył, że termin do wniesienia odwołania należy liczyć od 14 dni od dnia zawiadomienia. Zdaniem Anny i Tomasza Rochowskich jest to błędne określenie terminu, które pozbawia strony uprawnień im przysługujących również do złożenia odwołania w terminie. Powyższe świadczy o naruszeniu przez Wojewodę Łódzkiego zasady informacji i poszanowania interesów stron postępowania.

Marek Rochowski w odwołaniu z dnia 3 grudnia 2013 r. (nadanym w placówce pocztowej w dniu 5 grudnia 2013 r.) zaskarżył *decyzję Wojewody Łódzkiego* w części zezwalającej na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej na działce o nr ew. 115, z obrębu Stobiecko Szlacheckie, wnosząc o jej uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Zarówno podniesione przez skarżącego zarzuty, jak również ich uzasadnienie, są tożsame z zarzutami oraz uzasadnieniem odwołania Anny i Tomasza Rochowskich.

Opisane powyżej odwołania wniesiono w terminie.

Organ odwoławczy zważył, co następuje.

Na wstępie należy poinformować, że na mocy § 1 ust. 1 oraz § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie utworzenia Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju oraz zniesienia Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. z 2013 r., poz. 1390), z dniem 27 listopada 2013 r. utworzone zostało Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju w drodze przekształcenia dotychczasowego Ministerstwa Rozwoju Regionalnego oraz zniesione zostało Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej.

W myśl § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Rozwoju (Dz. U. z 2013 r., poz. 1391), organ ten kieruje działem administracji rządowej budownictwo, lokalne planowanie i zagospodarowanie przestrzenne oraz mieszkalnictwo.

Zgodnie zaś z art. 11g ust. 1 pkt 2 *specustawy drogowej*, minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa jest organem wyższego stopnia, do którego służy odwołanie od wydanej przez wojewodę decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

W związku z powyższym, organem właściwym do rozpatrzenia odwołania od zaskarżonej *decyzji Wojewody Łódzkiego* jest obecnie Minister Infrastruktury i Rozwoju, zwany dalej „*Ministrem*”.

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź

postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych.

Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 *kpa*. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów *kpa*, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

W trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego *Minister* rozpatrzył ponownie wniosek *inwestora* o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez organ pierwszej instancji, w tym zbadał prawidłowość przeprowadzonego przez organ pierwszej instancji postępowania i wydanej *decyzji Wojewody Łódzkiego*, jak również rozpatrzył zarzuty zawarte w odwołaniu.

Zgodnie z art. 11a ust. 1 *specustawy drogowej*, z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji wystąpił do Wojewody Łódzkiego w dniu 11 czerwca 2012 r. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez Pana Marka Stelmacha, działającego na podstawie pełnomocnictwa z dnia 6 czerwca 2012 r., znak: GDDKiA O/Ł P-2/jp/60/A1/143/2012, udzielonego przez Panią Iwonę Zatorską-Sytek, Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Łodzi, działającą z kolei z upoważnienia generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad.

Przed złożeniem wniosku *inwestor*, zgodnie z art. 11b ust. 1 *specustawy drogowej*, uzyskał następujące opinie:

- Zarządu Województwa Łódzkiego z dnia 13 września 2011 r., znak: PR.III.761.82.2011.ACh, oraz z dnia 9 listopada 2011 r., znak: PR.III.761.82.2011.ACh
- Prezydenta Miasta Radomsko z dnia 13 września 2011 r., znak: TIN.7011.1.64.2011, oraz z dnia 8 listopada 2011 r., znak: TIN.7011.1.67.2011,
- Wójta Gminy Gomunice z dnia 31 sierpnia 2011 r.,
- Wójta Gminy Dobryszycy z dnia 16 września 2011 r., znak: 7234.16.05.2011, oraz z dnia 18 listopada 2011 r., znak: 7234.16.07.2011.

Ponadto, przed złożeniem wniosku *inwestor*, zgodnie z art. 11b ust. 1 *specustawy drogowej*, zwrócił się pismem z dnia 26 sierpnia 2011 r., znak: 579/10-256/PG-ZD2, do Zarządu Powiatu Radomszczańskiego, pismem dnia 26 sierpnia 2011 r., znak: 579/10-258/PG-ZD2, do Wójta Gminy Kamieńsk, oraz pismem z dnia 26 sierpnia 2011 r., znak: 579/10-261/PG-ZD2, do Wójta Gminy Ładzice z prośbą o wydanie opinii do wniosku na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej. Niewydanie opinii w terminie 14 dni od dnia zwrócenia się o nią przez *inwestora*, zgodnie z treścią art. 11b ust. 2 *specustawy drogowej*, uznano za brak zastrzeżeń do wniosku.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 4 *specustawy drogowej*, do wniosku załączono mapę w skali 1:1000, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu. Ponadto dołączono analizę powiązania projektowanej drogi z innymi drogami publicznymi, mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości oraz określono zmiany w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 5 *specustawy drogowej*, do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej *inwestor* dołączył projekt budowlany wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleńiami oraz dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi. Projekt został wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.). Zgodnie z art. 20 ust. 4 tej

ustawy, do projektu dołączono oświadczenia projektantów i sprawdzających o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Przedmiotowy projekt budowlany jest zgodny z decyzją Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi z dnia 30 stycznia 2009 r., znak: RDOŚ-10-WOOS/6613/130/08/09/gp, ustalającą środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na budowie autostrady A-1 na odcinku węzeł Stryków – I km 295+850 (bez węzła) – granica województw łódzkiego/śląskiego km 399+742,51, zwaną dalej „decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach”, decyzją Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 18 czerwca 2009 r., znak: DOOŚ/IDK-452/213/2873/429/09/aj/4 utrzymującą w mocy decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, oraz postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi z dnia 18 września 2013 r., znak: WOOS.4200.13.2012.MG, uzgadniającym warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Po dokonaniu analizy przedłożonego przez inwestora projektu budowlanego, Minister stwierdził, że jest on zgodny z art. 34 ust. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r., poz. 1409, z późn. zm.), zwaną dalej „ustawą Prawo budowlane”, oraz z rozporządzeniem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2012 r., poz. 462, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 8 *specustawy drogowej*, inwestor załączył do wniosku także opinie:

- Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Kielcach z dnia 23 września 2011 r., znak: KIE/5140/0073/11/04478/LS
- Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 26 września 2011 r., znak: OKI-522/III/93/11, oraz z dnia 14 listopada 2011 r., znak: OKI-522/III/93/1/11,
- Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Łodzi z dnia 29 września 2011 r., znak: ZS-5-2120-291/11,
- Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Łodzi Delegatura w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 29 września 2011 r., znak: UOZ PT-631/112/2011, oraz z dnia 28 listopada 2011 r., znak: UOZ PT-631/112a/2011.

Co do pozostałych opinii, wskazanych w art. 11d ust. 1 pkt 8 *specustawy drogowej*, należy zauważyć, iż inwestor nie miał obowiązku ich przedkładania, gdyż w obszarze projektowanej inwestycji nie znajdują się tereny, z których istnieniem ustawodawca wiąże skutek uzyskania stosownych uzgodnień. Planowana inwestycja zlokalizowana jest poza pasem technicznym i ochronnym morskich portów i przystani, nie znajduje się w obszarze miejscowości uzdrowiskowych, ani też nie obejmuje terenów kolejowych, co powoduje, że w przedmiotowej sprawie nie są wymagane opinie dyrektora właściwego urzędu morskiego, ministra właściwego do spraw zdrowia oraz właściwego zarządcy infrastruktury kolejowej.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 9 *specustawy drogowej*, do wniosku inwestor dołączył również wymagane przepisami odrębnymi decyzje administracyjne:

- decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach,
- decyzję Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 18 czerwca 2009 r., znak: DOOŚ/IDK-452/213/2873/429/09/aj/4 utrzymującą w mocy decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach,
- decyzję Marszałka Województwa łódzkiego z dnia 2 stycznia 2012 r., znak: RO VI 7322.1.82.2011.MC, udzielającą pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych,
- decyzję Marszałka Województwa łódzkiego z dnia 30 grudnia 2011 r., znak: RO VI 7322.1.83.2011.MC, udzielającą pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych,
- decyzję Marszałka Województwa łódzkiego z dnia 11 kwietnia 2012 r., znak: ROVI.7322.1.15.2012.AP, udzielającą pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych,

- decyzję Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 10 października 2011 r., znak: ROVI.7322.1.53.2011.AP, udzielającą pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych,
- decyzję Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 11 maja 2012 r., znak: ROVI.7322.2.13.2012.PŁ, udzielającą pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych, na odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do środowiska.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Łódzkiego postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia i stwierdził, co następuje.

W ocenie organu drugiej instancji Wojewoda Łódzki prawidłowo poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, pouczył o prawie do składania wniosków, uwag i zastrzeżeń, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Wojewoda Łódzki, zgodnie z dyspozycją art. 11d ust. 5 *specustawy drogowej*, pismem z dnia 14 sierpnia 2012 r., znak: IA-II.7820.8.2012.ŁR, zawiadomił o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji wnioskodawcę oraz właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości wskazanych we wniosku, wysyłając zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości. Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o jego wszczęciu w drodze obwieszczenia w urzędzie wojewódzkim, w urzędach gminy właściwych ze względu na przebieg drogi oraz na stronach internetowych tych gmin, a także w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające obwieszczenie o wszczęciu przedmiotowego postępowania:

- w Łódzkim Urzędzie Wojewódzkim w Łodzi w dniach od 14 do 31 sierpnia 2012 r.,
- w Urzędzie Miasta Radomska w dniach od 21 sierpnia do 3 września 2012 r. oraz na stronie internetowej ww. urzędu w tym samym terminie,
- w Urzędzie Miejskim w Kamieńsku w dniach od 23 sierpnia do 23 listopada 2012 r. oraz na stronie internetowej ww. urzędu w tym samym terminie,
- w Urzędzie Gminy Ładzice w dniach od 14 sierpnia do 3 września 2012 r. oraz na stronie internetowej ww. urzędu w dniu 22 sierpnia 2012 r.,
- w Urzędzie Gminy Gomunice w dniach od 20 sierpnia do 3 września 2012 r. oraz na stronie internetowej ww. urzędu w tym samym terminie,
- w Urzędzie Gminy Dobryszycy w dniach od 20 sierpnia do 6 września 2012 r. oraz na stronie internetowej ww. urzędu w dniu 21 sierpnia 2012 r.,
- w Urzędzie Gminy Radomsko w dniach od 26 października do 12 listopada 2012 r. oraz na stronie internetowej ww. urzędu w dniu 26 października 2012 r.,
- w prasie lokalnej, tj. wydaniu łódzkim „Gazety Wyborczej” z dnia 20 sierpnia 2012 r.

W przedmiotowym obwieszczeniu organ pierwszej instancji poinformował strony o miejscu, gdzie strony lub ich pełnomocnicy mogą zapoznać się z dokumentacją dotyczącą inwestycji oraz o możliwości składania uwag i wniosków.

Z uwagi na wniosek *inwestora* o przeprowadzenie ponownej oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko organ pierwszej instancji, działając na podstawie art. 89 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, Wojewoda Łódzki pismem z dnia 24 września 2012 r., znak: IA-II.7820.8.2012.PG, zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie autostrady A1 na odcinku węzeł „Kamieńsk” z wyłączeniem węzła do węzła „Radomsko” wraz z węzłem od km 376+000 do km 392+720, wraz z infrastrukturą – odcinek C.

W związku z powyższym, Wojewoda Łódzki postanowieniem Nr 419/12 z dnia 24 września 2012 r., znak: IA-II.7820.8.2012.ŁR, działając na podstawie art. 97 § 1 pkt 4 oraz art. 123 *kpa*, zawiesił z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi, działając na podstawie art. 90 ust. 2 pkt 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, pismem z dnia 22 października 2012 r., znak: WOOŚ.4200.13.2012.MG.2, zwrócił się do Wojewody Łódzkiego o zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w sprawie przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko dla ww. przedsięwzięcia drogowego w trybie art. 33-36 i 38 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*.

Spełniając powyższy obowiązek, Wojewoda Łódzki obwieszczeniem wydanym na podstawie art. 33 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 1 pkt 11 i art. 90 ust. 2 pkt 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, poinformował o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz składania uwag i wniosków.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi, biorąc pod uwagę pozytywną opinię Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Łodzi z dnia 8 sierpnia 2013 r., znak: PWIS.NSOZNS.9022.2.13.2013.JD.MF, postanowieniem z dnia 18 września 2013 r., znak: WOOŚ.4200.13.2012.MG, uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia i określił warunki jego realizacji.

W związku z powyższym, Wojewoda Łódzki postanowieniem Nr 370/13 z dnia 15 października 2013 r., znak: IA-II.7820.8.2012.ŁR, działając na podstawie art. 97 § 2 oraz 123 *kpa*, podjął z urzędu zawieszono postępowanie administracyjne.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Wojewoda Łódzki wydał w dniu 4 listopada 2013 r. decyzję nr 381/13 o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej. Nadając przedmiotowej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności Wojewoda Łódzki podzielił argumenty przedstawione przez *inwestora*.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej*, Wojewoda Łódzki doręczył ww. decyzję wnioskodawcy oraz zawiadomił o jej wydaniu pozostałe strony w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim oraz w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, na stronach internetowych tych gmin, a także w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające obwieszczenie o wydaniu przedmiotowej decyzji:

- w Łódzkim Urzędzie Wojewódzkim w Łodzi w dniach od 8 do 28 listopada 2013 r.,
- w Urzędzie Miasta Radomska w dniach od 20 listopada do 4 grudnia 2013 r. oraz na stronie internetowej ww. urzędu w tym samym terminie,
- w Urzędzie Miejskim w Kamieńsku w dniach od 18 listopada do 6 grudnia 2013 r. oraz na stronie internetowej ww. urzędu w tym samym terminie,
- w Urzędzie Gminy Ładzice w dniach od 19 listopada do 4 grudnia 2013 r. oraz na stronie internetowej ww. urzędu od 19 listopada do 31 grudnia 2013 r.,
- w Urzędzie Gminy Gomunice w dniach od 15 listopada do 2 grudnia 2013 r. oraz na stronie internetowej ww. urzędu od 15 listopada 2013 r.,
- w Urzędzie Gminy Dobryczyce w dniach od 19 listopada do 4 grudnia 2013 r. oraz na stronie internetowej ww. urzędu w tym samym terminie,
- w Urzędzie Gminy Radomsko w dniach od 19 listopada do 5 grudnia 2013 r. oraz na stronie internetowej ww. urzędu w tym samym terminie,
- w prasie lokalnej, tj. wydaniu łódzkim „Gazety Wyborczej” z dnia 15 listopada 2013 r.

Dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją Wojewody Łódzkiego organ pierwszej instancji poinformował o wydaniu decyzji w drodze zawiadomień wysłanych na adresy wskazane w katastrze nieruchomości.

W zawiadomieniach oraz w obwieszczeniu zamieszczono, zgodnie z art. 11f ust. 4 *specustawy drogowej*, informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji.

Analizując decyzję Wojewody Łódzkiego organ odwoławczy zważył, co następuje.

Na wstępie należy zaznaczyć, że kontrolowana decyzja czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 11f ust. 1 *specustawy drogowej*, zawiera bowiem wszystkie niezbędne elementy określone w tym przepisie. Decyzja zawiera wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, określenie linii rozgraniczających teren inwestycji (mapa w skali 1:1000 przedstawiająca proponowany przebieg drogi z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu stanowiąca załącznik nr 2 składająca się z 19 arkuszy).

Decyzja zawiera także zatwierdzenie podziału nieruchomości (mapy z projektami podziałów nieruchomości w skali 1:1000 i 1:5000, stanowiące załączniki nr 3-14 do decyzji, będące jej integralną częścią).

Ponadto, na mocy przedmiotowej decyzji, zatwierdzono projekt budowlany, stanowiący załącznik nr 1 do zaskarżonej decyzji, będący jej integralną częścią. W decyzji określono także nieruchomości, które stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa, nałożono na *inwestora* obowiązek przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu i dróg innej kategorii, jak również określono warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa, a także określono wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich.

Po zapoznaniu się ze zgromadzonym materiałem dowodowym organ II instancji stwierdził, iż wydana decyzja wymaga dokonania korekty merytoryczno – reformacyjnej.

Należy zauważyć, iż przepisy art. 138 § 1 pkt 2 *kpa* umożliwiają organowi odwoławczemu korektę zaskarżonej decyzji przez jej uchylenie i orzeczenie w tym zakresie co do istoty sprawy.

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy *Minister* stwierdził, iż na mapach z proponowanym przebiegiem drogi nie zaznaczono linii określającej ograniczenie w korzystaniu z nieruchomości, która została przedstawiona w Projekcie Zagospodarowania Terenu (linia przerywana koloru niebieskiego). Podkreślić należy, że planowana przebudowa dróg innych kategorii lub dokonanie przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu, winny być określone nie tylko w treści decyzji poprzez wskazanie nieruchomości, na których inwestor zamierza wykonywać ww. roboty budowlane, lecz również na mapach przedstawiających teren niezbędny dla obiektów budowlanych.

Ponadto *Minister* zauważył, iż linie rozgraniczające teren inwestycji przechodzą przez teren stanowiący nieruchomości pokryte wodami powierzchniowymi płynącymi (rzeka Widawka). Nieruchomości te zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 1c w związku z art. 5 ust. 3 pkt 1a oraz art. 10 ust. 1a i art. 14 ust. 1a ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r., poz. 145, z późn. zm.), stanowią własność Skarbu Państwa, nie podlegają obrotowi cywilnoprawnemu i nie stosuje się w stosunku do nich przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r., Nr 102, poz. 651, z późn. zm.). Stosownie zaś do treści art. 12 ust. 2 *specustawy drogowej*, linie rozgraniczające teren ustalone decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanowią linie podziału nieruchomości. W konsekwencji dokonanie ich podziału w ramach decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest niedopuszczalne. Wskazać jednakże należy, iż zgodnie z art. 20a ust. 1 *specustawy drogowej*, właściwy zarządca drogi jest uprawniony do nieodpłatnego zajęcia na czas realizacji inwestycji terenu wód płynących, gdy inwestycja drogowa wymaga przejścia przez ten teren.

W konsekwencji zachodziła konieczność objęcia działek, na których znajduje się rzeka Widawka - w zakresie niezbędnym do wykonania na ich terenie określonych prac - liniami wskazującymi teren, co

do którego zarządca drogi będzie uprawniony do nieodpłatnego zajęcia w oparciu o art. 20a ust. 1 *specustawy drogowej*.

Wobec powyższego, pismem z dnia 16 czerwca 2014 r., znak: DOII-III-ksBOII-3ks-772-118-1063/13/14, organ odwoławczy wezwał inwestora do przedłożenia 4 egzemplarzy mapy w skali co najmniej 1:5.000 przedstawiającej proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu, uwzględniającej określenie linii przedstawiającej teren przeznaczony do czasowego zajęcia w celu realizacji obowiązku dokonania przebudowy istniejących sieci uzbrojenia terenu i przebudowy dróg innych kategorii, poza liniami rozgraniczającymi teren inwestycji, a także brak przebiegu linii rozgraniczającej teren przez działki o nr ew. 606 i 787, z obrębu Zalesiczki, na których znajduje się ciek naturalny (rzeka Widawka) oraz objęcie ww. działek stanowiących wody płynące liniami wskazującymi teren, co do którego zarządca drogi będzie uprawniony do nieodpłatnego zajęcia w oparciu o art. 20a ust. 1 *specustawy drogowej*.

W odpowiedzi na ww. wezwanie *inwestor* przy piśmie z dnia 25 czerwca 2014 r., znak: A1L-579a/11-038/MH-ZG, przesłał żądane dokumenty.

W związku z powyższym, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, w punkcie I niniejszej decyzji *Minister* uchylił *decyzję Wojewody Łódzkiego* w zakresie, w jakim określała ona linie rozgraniczające teren przedmiotowej inwestycji na mapie przedstawiającej proponowany przebieg drogi z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu oraz znajdujący się na stronie 4, punkt 2, który informował o tym stanie rzeczy i orzekł poprzez określenie linii rozgraniczających teren przedmiotowej inwestycji na prawidłowych mapach, które jednocześnie zostały zatwierdzone jako załączniki nr 1.1 do 1.20 niniejszej decyzji.

Ponadto na stronie 6 *decyzji Wojewody Łódzkiego* wskazano sposób oznaczenia działek powstałych wskutek podziału nieruchomości zatwierdzonego ww. *decyzją*, położonych w liniach rozgraniczających teren inwestycji, które z mocy prawa z dniem, w którym *decyzja Wojewody Łódzkiego* stanie się ostateczna, staną się własnością Skarbu Państwa, za odszkodowaniem ustalonym przez Wojewodę Łódzkiego w odrębnej *decyzji*, o ile nieruchomości te nie przeszły na własność Skarbu Państwa na podstawie innych przepisów lub umów cywilno-prawnych, lub o ile nieruchomości te nie były własnością Skarbu Państwa.

Natomiast w pkt 5 lit. A *decyzji Wojewody Łódzkiego* określono, iż nieruchomości tam wskazane, „znajdujące się w całości w liniach rozgraniczających teren inwestycji, które na mocy *decyzji Wojewody Łódzkiego*, z dniem w którym *decyzja* ta stanie się ostateczna, staną się własnością Skarbu Państwa, za odszkodowaniem ustalonym w odrębnej *decyzji* przez Wojewodę Łódzkiego, o ile nieruchomości te nie przeszły na własność Skarbu Państwa na podstawie innych przepisów lub umów cywilno-prawnych, lub o ile nieruchomości te nie były własnością Skarbu Państwa”.

Za niewystarczające należy uznać ww. zapisy zaskarżonej *decyzji Wojewody Łódzkiego*, które o jednym z ważniejszych skutków prawnych *decyzji* o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej orzeka w sposób niejednoznaczny, dorozumiany. Takie zapisy sprawiają, iż z lektury treści *decyzji* nie można uzyskać informacji, które z wymienionych w niej działek, objętych liniami rozgraniczającymi teren inwestycji, stają się z dniem, w którym *decyzja* ta stanie się ostateczna, własnością Skarbu Państwa.

Dodatkowo w ww. pkt 5 lit. A *decyzji Wojewody Łódzkiego* organ pierwszej instancji błędnie stwierdził, że wskazane nieruchomości lub ich części, według katastru nieruchomości, stają się własnością Skarbu Państwa na mocy *decyzji Wojewody Łódzkiego*.

Zgodnie bowiem z art. 12 ust. 4 *specustawy drogowej*, nieruchomości lub ich części, o których mowa w art. 11f ust. 1 pkt 6 *specustawy drogowej*, stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa (w odniesieniu do dróg krajowych), bądź własnością odpowiednich jednostek samorządu terytorialnego (w odniesieniu do dróg wojewódzkich, powiatowych i gminnych), z dniem, w którym *decyzja* o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna.

W związku z powyższym, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, w punktach II i III niniejszej decyzji, *Minister* uchylił także w sentencji zaskarżonej *decyzji Wojewody Łódzkiego* nieprecyzyjne zapisy dotyczące oznaczenia nieruchomości, które staną się własnością Skarbu Państwa z dniem, w którym decyzja ta stanie się ostateczna, orzekając w tym zakresie poprzez umieszczenie w miejscu zapisów uchylonych, zapisów czyniących zadość obowiązkowi określoneemu przez ustawodawcę w art. 11f ust. 1 pkt 6 *specustawy drogowej*.

Analizując dalej *decyzję Wojewody Łódzkiego*, organ odwoławczy stwierdził, co następuje.

Zgodnie z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e, f, g *specustawy drogowej*, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w razie potrzeby ustalenia dotyczące obowiązku dokonania przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu lub obowiązku przebudowy dróg innych kategorii oraz określenia ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji ww. obowiązków. Stosownie natomiast do treści art. 3 pkt 7a *ustawy Prawo budowlane* przez przebudowę należy rozumieć wykonywanie robót budowlanych, w wyniku których następuje zmiana parametrów użytkowych lub technicznych istniejącego obiektu budowlanego, z wyjątkiem charakterystycznych parametrów, jak: kubatura, powierzchnia zabudowy, wysokość, długość, szerokość bądź liczba kondygnacji; w przypadku dróg są dopuszczalne zmiany charakterystycznych parametrów w zakresie niewymagającym zmiany granic pasa drogowego.

W sentencji *decyzji Wojewody Łódzkiego*, w tabeli dotyczącej obowiązku przebudowy sieci uzbrojenia terenu i dróg innej kategorii na stronie 11 w poz. 25, 26 i 31 tabeli znajdującej się w pkt 6 lit. a zawarto zapisy stanowiące błędne określenie prac określonych jako „likwidacja” sieci uzbrojenia terenu, tj. sieci wodociągowej, sieci gazowej, sieci energetycznej. Analizując Projekt budowlany, stanowiący załącznik nr 1 do zaskarżonej decyzji *Minister* stwierdził, że zakres prac określonych jako likwidacja w rzeczywistości odnosi się do przebudowy istniejących sieci uzbrojenia terenu. W tym zakresie, orzeczono, w pkt IV, V, VII niniejszej decyzji, o ustaleniu, w miejscu uchylenia zapisów zgodnych z treścią art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e, f, g *specustawy drogowej*, jednoznacznie stanowiących o przebudowie istniejącej sieci uzbrojenia terenu.

Dodatkowo mając na uwadze fakt, iż Wojewoda Łódzki zawarł w treści zaskarżonej decyzji, w tabeli dotyczącej obowiązku przebudowy sieci uzbrojenia terenu i dróg innej kategorii oraz w tabeli ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązków dokonania tej przebudowy, prace określone jako „likwidacja wodociągu i zbiornika bezodpływowego”, pismem z dnia 7 października 2014 r., znak: DOII-II-ks/BOII-3ks-772-118-1621/13/14, *Minister* wezwał *inwestora* m.in. do wyjaśnienia, na czym będą polegały wskazane powyżej prace.

W piśmie z dnia 9 października 2014 r., znak:579/11-643/PG-ZDF2, *inwestor* szczegółowo wyjaśnił, iż prace określone jako „likwidacja wodociągu i zbiornika bezodpływowego” stanowią w rzeczywistości przebudowę istniejącej sieci uzbrojenia terenu, w tym również systemu odwodnienia i odprowadzenia deszczówki, zgodnie z przytoczonymi wyżej przepisami *ustawy Prawo budowlane*.

W piśmie z dnia 7 października 2014 r. dodatkowo *Minister* zwrócił się do *inwestora* o wyjaśnienie charakteru prac zlokalizowanych na działce prywatnej o nr ew. 109, z obrębu Słostowice, oraz na działkach o nr ew. 19/1, 17/7 (17/2), 18/2, 82/4, 22/2, 19/2, 21/2, z obrębu 37 Radomsko Miasto, stanowiących własność Gminy Miejskiej Radomsko, na których zlokalizowane są drogi gminne, określonych w decyzji Wojewody Łódzkiego jako „przebudowa (odcinka drogi) ronda polegająca na budowie zasilania urządzeń telematyki”. W odpowiedzi *inwestor* wskazał, że budowę urządzeń telematyki należy zaliczyć w poczet prac związanych z obowiązkiem realizacji przebudowy istniejących dróg innych kategorii. *Minister* analizując wskazany zakres prac podzielił stanowisko *inwestora* w tym zakresie.

Ponadto Wojewoda Łódzki zawarł w treści zaskarżonej decyzji, w tabeli dotyczącej obowiązku przebudowy sieci uzbrojenia terenu i dróg innej kategorii oraz w tabeli ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązków dokonania tej przebudowy, prace określone jako „kanalizacja sanitarna”, pismem z dnia 21 lutego 2014 r., znak: DOII-II-ks/BOII-3ks-772-118-344/13/14, *Minister* wezwał *inwestora* m.in. do wyjaśnienia, na czym będą polegały wskazane wyżej prace.

W piśmie z dnia 27 lutego 2014 r., *inwestor* szczegółowo wyjaśnił, iż prace określone jako „kanalizacja sanitarna” stanowią w rzeczywistości przebudowę istniejącej głównej sieci kanalizacji sanitarnej, zgodnie z przytoczonymi wyżej przepisami *ustawy Prawo budowlane*.

W związku z powyższym, działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, w pkt VI, VIII, IX, X i XI, poz. 7 tabeli - Obręb Słostowice, niniejszej decyzji *Minister* uchylił w sentencji *decyzji Wojewody Łódzkiego*, zapisy stanowiące błędne określenie charakteru prac, orzekając w tym zakresie o ustaleniu, w miejscu uchylenia zapisów zgodnych z treścią art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e, f, g *specustawy drogowej*, jednoznacznie stanowiących o przebudowie istniejącej sieci uzbrojenia terenu i przebudowie dróg innych kategorii.

W odniesieniu do twierdzenia zawartego w pkt 2b pisma *inwestora* z dnia 27 lutego 2014 r., iż pominięcie w *decyzji Wojewody Łódzkiego* działek o nr ew. 1/40 oraz 1/42, obręb 4 Kamieńsk Miasto, o nr ew. 1/2, obręb 9 Kamieńsk Miasto, oraz o nr ew. 229/11, 299/12, 299/28 i 299/22, obręb Słostowice, należy wskazać, iż nie stanowi to o wystąpieniu oczywistej omyłki. Tabela zawarta w pkt 6 lit. b *decyzji Wojewody Łódzkiego* określa bowiem nieruchomości, wobec których określono ograniczenia w korzystaniu dla realizacji obowiązku przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu i przebudowy dróg innych kategorii, położonych poza liniami rozgraniczającymi teren inwestycji. Dodatkowo należy stwierdzić, iż wszystkie ww. działki, o których mowa w pkt 2b pisma *inwestora* stanowią własność Skarbu Państwa, w zarządzie Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, niezasadne więc byłoby ograniczanie w korzystaniu z nieruchomości, co do których uprawnienia właścicielskie przysługują *inwestorowi* przedmiotowego przedsięwzięcia, jakim jest Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad.

Natomiast, wskazać należy, iż koniecznym było wskazanie tych działek w pkt 6 lit. a tabeli decyzji Wojewody, tj. w miejscu, w którym określono obowiązek dokonania przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu oraz dróg innej kategorii, czego dokonano w pkt XII, XIII, XIV i XV niniejszej decyzji.

Ponadto zauważyć należy, iż Wojewoda Łódzki na pierwszej stronie decyzji zawarł zapis „udzielam (...) zezwolenia na realizację inwestycji drogowej (...) oraz dla potrzeb realizacji przedmiotowej inwestycji drogowej: 1. Zatwierdzam projekt budowlany (...), 2. Określam linie rozgraniczające teren inwestycji (...), 3. Udzielam pozwolenia na rozbiórkę (...), 4. Zatwierdzam podział nieruchomości (...), 5. Określam nieruchomości (...), 6. Ustalam warunki dotyczące przebudowy istniejących sieci uzbrojenia terenu i przebudowy dróg innej kategorii, 7. Określam szczególne warunki zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych, 8. Określam szczegółowe wymagania dotyczące nadzoru na budowie, 9. Przed przystąpieniem do użytkowania inwestor jest zobowiązany do uzyskania (...), 10. Określam wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, 11. Określam warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska (...), 12. Określam warunki dotyczące gospodarowania odpadami, 13. Określam wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, 14. Określam termin wydania nieruchomości (...), 15. Nadaję decyzji rygor natychmiastowej wykonalności (...)”. Uznanie, iż zastosowana przez Wojewodę Łódzkiego konstrukcja jest prawidłowa musiałoby prowadzić do wniosku, że zezwolenie na realizację inwestycji drogowej nie obejmuje swoim zakresem żadnego z postanowień zawartych w pkt 1-15 *decyzji Wojewody Łódzkiego*. Oczywiście stanowiłoby to zaprzeczenie istoty decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, która jest decyzją zintegrowaną, łączącą w sobie kilka elementów. Należy bowiem podkreślić, iż decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej łączy w sobie rozstrzygnięcia administracyjne z zakresu ustalenia lokalizacji inwestycji, zatwierdzenia podziału nieruchomości, przymusowego odebrania własności nieruchomości (potwierdzenie nabycia określonych nieruchomości lub ich części z mocy prawa przez Skarb Państwa albo właściwą jednostkę samorządu terytorialnego), zatwierdzenia projektu budowlanego oraz innych kwestii, o których mowa m.in. w art. 11f ust. 1 *specustawy drogowej*.

Mimo uchybień w zakresie konstrukcji *decyzji Wojewody Łódzkiego*, organ odwoławczy odstępuje od dokonania w przedmiotowym zakresie gruntownej korekty, gdyż wprowadzone zmiany uczyniłyby zezwolenie na realizację przedmiotowej inwestycji zdecydowanie mniej czytelnym niż jest dotychczas.

Mając powyższe na uwadze, działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, w punkcie XVI niniejszej decyzji *Minister* uchylił jedynie w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie

1, zapis będący wyrazem nie do końca prawidłowego odczytania konstrukcji zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, orzekając w tym zakresie o ustaleniu, w miejscu uchylenia, zapisu prawidłowego.

Organ odwoławczy dokonując powyższych rozstrzygnięć uznał, że nie naruszają one zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 *kpa*, ponieważ zasadniczym rozstrzygnięciem decyzji Wojewody Łódzkiego było ustalenie przebiegu linii rozgraniczających teren, zatwierdzenie podziału nieruchomości i projektu budowlanego, a te pozostają zgodne z wnioskiem inwestora oraz z decyzją organu pierwszej instancji.

Badając zgodność z prawem pozostałej części zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy stwierdził, że czyni ona zadość innym wymogom *specustawy drogowej* oraz, że brak było podstaw do zakwestionowania decyzji poza częścią uchyloną i ustaloną w punktach I-XVI sentencji niniejszej decyzji.

Odnosząc się do zarzutów skarżących, opisanych na stronach 6-8 niniejszej decyzji, *Minister* stwierdził, co następuje.

Za bezzasadny uznać należy - podniesiony przez Annę i Tomasza Rochowskich oraz Marka Rochowskiego w jednobrzmiących odwołaniach z dnia 3 grudnia 2013 r. - zarzut dotyczący naruszenia przez Wojewodę Łódzkiego art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej* w zw. z art. 49 i art. 9 *kpa*.

Zgodnie z art. 129 § 2 *kpa*, odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie.

Stosownie zaś do art. 49 *kpa*, strony mogą być zawiadamiane o decyzjach i innych czynnościach organów administracji publicznej przez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób publicznego ogłaszania, jeżeli przepis szczególny tak stanowi. W tych przypadkach zawiadomienie bądź doręczenie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia publicznego ogłoszenia. Przepisem szczególnym stanowiącym podstawę zastosowania w przedmiotowej sprawie trybu zawiadomienia stron wskazanego w art. 49 *kpa*, jest art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej*.

Zgodnie z linią orzecznictwa sądowno-administracyjnego, szczególna forma doręczenia wskazana w art. 49 *kpa* służy zapewnieniu szybkiego skutku doręczenia wobec wszystkich podmiotów, które są adresatami danego aktu administracyjnego, jeżeli przepisy szczególne przewidują możliwość posłużenia się taką formą doręczenia. Istotą instytucji doręczenia w drodze publicznego ogłoszenia określonej w art. 49 *kpa* jest, o ile przepisy szczególne na to zezwalają, zawiadamianie stron o wydanych decyzjach i innych czynnościach organów administracji w drodze publicznego obwieszczenia lub w inny zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób. W takim przypadku doręczenie uważa się za dokonane po upływie 14 dni od daty publicznego ogłoszenia (tak w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 23 marca 2010 r., sygn. akt II OSK 45/10, opub. LEX nr 597602, podobnie w tej kwestii: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 14 marca 2008 r., sygn. akt I OSK 400/07, opubl. LEX 506664).

Stosownie do treści art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej*, wojewoda w odniesieniu do dróg krajowych i wojewódzkich albo starosta w odniesieniu do dróg powiatowych i gminnych doręczają decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wnioskodawcy oraz zawiadamiają o jej wydaniu pozostałe strony w drodze obwieszczeń, odpowiednio w urzędzie wojewódzkim lub starostwie powiatowym oraz w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, na stronach internetowych tych gmin, a także w prasie lokalnej. Ponadto wysyłają zawiadomienie o wydaniu decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dotychczasowemu właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu na adres wskazany w katastrze nieruchomości. Doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości jest skuteczne.

Podkreślić należy, że decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej doręcza się na piśmie tylko inwestorowi. Wyłącznie więc dla inwestora termin 14 dni do wniesienia odwołania liczony jest od dnia następującego po dniu indywidualnego doręczenia decyzji. Natomiast pozostałe strony zawiadamiane są o wydaniu decyzji poprzez publiczne ogłoszenie, o którym mowa w art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej*.

Ogłoszenie to następuje w formie obwieszczenia w urzędzie organu, który wydał decyzję. Ponadto takie obwieszczenia powinny być zamieszczone w siedzibach urzędów gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, na stronach internetowych tych gmin, a także w prasie lokalnej.

Z opisanym wyżej publicznym ogłaszaniem faktu wydania decyzji wiąże się najistotniejszy skutek prawnoprocesowy dla stron w postaci przyjęcia przez ustawodawcę domniemania prawnego, iż po upływie terminu 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia nastąpiło doręczenie decyzji wszystkim tym stronom, którym decyzja ta nie została przesłana na piśmie.

Zatem dla wszystkich stron, którym decyzja ta nie jest przesyłana na piśmie, termin 14 dni do złożenia odwołania liczony jest od dnia domniemanego prawnie doręczenia decyzji, a więc po upływie 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia o wydaniu decyzji.

Zgodnie bowiem z aktualnym orzecznictwem sądowo-administracyjnym, na gruncie wykładni językowej pojęcie „dzień publicznego ogłoszenia” należy rozumieć jako termin, w którym doszło do publicznego (w sensie dostępności dla osób zainteresowanych) udostępnienia materiałów o określonej treści. Termin ten jest na gruncie przepisów prawa rozumiany jako zdarzenie pewne dające się obiektywnie określić. W przypadku, gdy publiczne ogłoszenie obwieszczenia o wydaniu decyzji dokonywane jest w różnych miejscach i za pomocą różnych środków przekazu, dopuszczonych przez art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej*, należy ustalić dzień, w którym obwieszczenie o wydaniu decyzji zostało zamieszczone najpóźniej i ten traktować jako dzień doręczenia decyzji przez publiczne ogłoszenie, a więc w trybie art. 49 *kpa* (tak: postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 września 2014 r., sygn. akt VII SA/Wa 1811/14, postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 lipca 2014 r., sygn. akt II OSK 1770/14, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 kwietnia 2011 r., sygn. akt II OSK 234/11, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 23 marca 2010 r., sygn. akt II OSK 45/10).

W związku z powyższym, stwierdzić trzeba, iż nieaktualne jest, przywołane przez skarżących stanowisko wyrażone przez Naczelnego Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 23 lutego 2011 r., sygn. akt II OSK 2517/10, oraz przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 30 października 2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 1276/07, iż czternastodniowy termin, o którym mowa w art. 49 *kpa*, w którym następuje doręczenie decyzji, oblicza się od ostatniego dnia, w którym miało miejsce obwieszczenie lub innego rodzaju publiczne ogłoszenie w zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób.

W tym miejscu podkreślić należy, iż brak wiedzy poszczególnych jej stron o wydaniu decyzji nie wyłącza prawnego domniemania jej skutecznego doręczenia w myśl art. 49 *kpa*. Nie może to zatem stanowić usprawiedliwienia dla uznania przekroczenia terminu do złożenia odwołania za niezawinione przez określoną stronę tej decyzji. Przekroczenie terminu do złożenia odwołania powoduje konieczność stwierdzenia przez organ odwoławczy złożenia odwołania z uchybieniem ustawowego terminu.

Zaznaczyć jednak trzeba, że wbrew własnemu stwierdzeniu, Anna i Tomasz Rochowscy oraz Marek Rochowski, wnieśli odwołania w terminie wskazanym w art. 129 § 2 *kpa*.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę na fakt, iż pojęcie „dowiedzenia się” o wydanej decyzji, użyte w powołanym przez skarżących wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 lutego 2011 r., sygn. akt II OSK 2517/10, dotyczącym kwestii zachowania terminu do wniesienia podania o wznowienie postępowania, nie jest pojęciem tożsamym z „doręczeniem” decyzji, o którym mowa w art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej*.

Na marginesie dodać trzeba, iż publiczne doręczenie decyzji o skutkach prawnoprocesowych określonych w art. 49 *kpa* wyklucza możliwość skutecznego żądania wznowienia postępowania na podstawie art. 145 § 1 pkt 4 *kpa*, z powodu niemożności dowiedzenia się przez stronę decyzji o jej wydaniu i przez to uznaniu braku udziału strony w postępowaniu zakończonym tą decyzją. Zawsze bowiem z publicznym ogłoszeniem o wydaniu decyzji wiąże się domniemanie prawne jej doręczenia wszystkim stronom po upływie 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia. Nie można zatem skutecznie twierdzić, iż określona strona tej decyzji dowiedziała się o niej w innym czasie, niż domniemanego

prawnie jej doręczenia, wynikającego z upływu 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia informacji o wydaniu tej decyzji, o czym stanowi art. 49 *kpa* (por. M. Wolanin, *Ustawa o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych*, Komentarz, wyd. 2. wydawnictwo CH Beck, Warszawa 2010 str. 171 i n. J. Borkowski, B. Adamiak *Kodeks postępowania administracyjnego*, Komentarz, wyd. 8, C.H. Beck 2006, str. 315-316 oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 12 marca 2012 r., sygn. akt II SA/Kr 1739/11). Jak zauważył Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 7 grudnia 2009 r., sygn. akt II OSK 1925/08: „skoro ogłoszenie decyzji poprzez jej wywieszenie w urzędzie na okres 14 dni jest równoznaczne z doręczeniem, a tym samym z „podaniem do wiadomości”, to upływ tego okresu wyznacza dzień, w którym strona dowiedziała się o decyzji”. Przyjęcie poglądu, iż mimo ww. doręczenia o zachowaniu prawa do złożenia podania decyduje data, w której dany podmiot rzeczywiście dowiedział się o decyzji, podważałoby sens przyjętej przez ustawodawcę regulacji.

Za nietrafny uznać należy - podniesiony przez skarżących - zarzut dotyczący niezawiadomienia ich o dokonaniu stosownego obwieszczenia w sposób zwyczajowo przyjęty, o terminie jego opublikowania i miejscu.

Przepis art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej* nie nakłada bowiem na organ orzekający w sprawie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej obowiązku zawiadomienia stron postępowania o dokonaniu obwieszczenia, bądź terminie, w którym to obwieszczenie następuje. Brak takiego obowiązku w *specustawie drogowej* uznać należy zresztą za absolutnie racjonalny. To właśnie bowiem obwieszczenie o wydaniu decyzji jest zawiadomieniem o tym fakcie. Pozbawione podstaw i jakiegokolwiek uzasadnienia byłoby dodatkowe zawiadamianie o tym, że właśnie ogłoszono (zawiadomiono) o wydaniu decyzji.

Ponadto zauważyć należy, że to z samego przepisu prawa, tj. art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej* wynika, w jakich miejscach organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zobowiązany jest opublikować obwieszczenie informujące o wydaniu decyzji. Zatem twierdzenie skarżących, iż nie posiadali wiedzy na ten temat uznać należy za niezasadne.

Jak skarżący wskazali w odwołaniu, otrzymali pismo Wojewody Łódzkiego z dnia 14 sierpnia 2012 r. informujące właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej o wszczęciu postępowania w przedmiotowej sprawie. W ww. zawiadomieniu organ wymienił numery nieruchomości oraz obręb ewidencyjne gruntów, na których planowana jest realizacja inwestycji. W związku z powyższym, skarżący posiadali informacje, przez teren których gmin przebiega inwestycja, a zatem - znając treść art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej* - posiadali także informacje o miejscu opublikowania obwieszczeń informujących o wydaniu decyzji.

Odnosząc się do stwierdzenia skarżących, iż samo obwieszczenie nie jest równoznaczne z dowiedzeniem się strony o wydanej decyzji, wyjaśnić raz jeszcze należy, iż *decyzja Wojewody Łódzkiego* została skarżącym doręczona prawidłowo w drodze publicznego obwieszczenia, wynikiem czego było wniesienie przez skarżących odwołania od niej w terminie.

Dodatkowo, wbrew twierdzeniu Anny i Tomasza Rochowskich oraz Marka Rochowskiego, w zawiadomieniu z dnia 8 listopada 2013 r. o wydaniu *decyzji Wojewody Łódzkiego*, zamieszczona została informacja o miejscu, w którym strony postępowania mogą zapoznać się z treścią wydanej decyzji oraz aktami sprawy, jak bowiem wskazano w treści tego zawiadomienia: „Z treścią przedmiotowej decyzji oraz z dokumentacją sprawy można zapoznać się w Wydziale Infrastruktury Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi, ul. Piotrkowska 104, budynek E, pok. 424, IV piętro, tel. 42 664-13-15 – po wcześniejszym umówieniu się telefonicznie”.

Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia, za niezasadny uznać należy również zarzut dotyczący naruszenia przez Wojewodę Łódzkiego art. 9 *kpa*, jak bowiem wynika z analizy postępowania organu I instancji, Wojewoda Łódzki prawidłowo zawiadamiając o wszczęciu postępowania oraz o całym jego toku, jak również prawidłowo zawiadamiając o wydaniu decyzji, należycie i wyczerpująco poinformował

strony postępowania, w tym skarżących o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego.

Nietrafny jest również – podniesiony przez skarżących w odwołaniach – zarzut naruszenia art. 107 *kpa* w zw. z art. 10 i w zw. z art. 49 *kpa*, poprzez błędne, w ich ocenie, poinformowanie stron postępowania o początkowym terminie do złożenia odwołania w sprawie.

Jeszcze raz podkreślić należy, iż zgodnie z aktualnym orzecznictwem sądowno-administracyjnym (vide: wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 5 kwietnia 2011 r., sygn. akt II OSK 234/11, oraz sygn. akt II OSK 235/11), dotyczącym kwestii obliczania terminu doręczenia decyzji w trybie art. 49 *kpa*, w przypadku, gdy publiczne ogłoszenie obwieszczenia o wydaniu decyzji dokonywane jest w różnych miejscach i za pomocą różnych środków przekazu, dopuszczonych przez art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej*, należy ustalić dzień, w którym obwieszczenie o wydaniu decyzji zostało zamieszczone najpóźniej i ten traktować jako dzień doręczenia decyzji przez publiczne ogłoszenie, a więc w trybie art. 49 *kpa*.

Odnosząc się do zarzutu skarżących dotyczącego braku wskazania w zawiadomieniu o wydaniu *decyzji Wojewody Łódzkiego* informacji o terminie, w jakim można składać odwołania od ww. rozstrzygnięcia, wyjaśnić należy, co następuje.

W zawiadomieniu o wydaniu *decyzji Wojewody Łódzkiego* organ I instancji błędnie wskazał, że „od decyzji przysługuje stronom odwołanie do Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego w terminie 14 dni od dnia zawiadomienia”.

Niezależnie od powyższego podkreślenia wymaga, że zawiadomienie o wydaniu decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanowi jedynie czynność materialno-techniczną. Oznacza to, iż doręczenie takiego zawiadomienia ma jedynie charakter informacyjny, nie wywołuje natomiast skutków procesowych chociażby dla ustalenia daty zastępczego doręczenia decyzji.

Błędne pouczenie zawarte z zawiadomieniu o wydaniu decyzji nie mogło zatem wyrzeć żadnych skutków prawnych. Podkreślić należy, że prawidłowe pouczenie o terminie, w jakim należy składać odwołania zostało wskazane, stosownie do art. 107 § 1 *kpa*, w *decyzji Wojewody Łódzkiego*, natomiast w zawiadomieniu z dnia 8 listopada 2013 r. zawarte zostały informacje, o których mowa w art. 11f ust. 4 *specustawy drogowej*.

Na marginesie wskazać należy, iż informacja dotycząca terminu, w jakim można wносить odwołania od *decyzji Wojewody Łódzkiego*, zawarta została w obwieszczeniu o wydaniu ww. decyzji opublikowanym, stosownie do unormowań art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej*, na tablicy ogłoszeń Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi, na tablicach ogłoszeń i stronach internetowych Urzędu Miasta Radomsko, Urzędu Miejskiego w Kamieńsku, Urzędu Gminy Ładzice, Urzędu Gminy Gomunice i Urzędu Gminy Dobryczyce, oraz w prasie lokalnej, tj. wydaniu łódzkim „Gazety Wyborczej”.

W ww. obwieszczeniu wskazano, że „od decyzji przysługuje stronom odwołanie do Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej w Warszawie za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego w terminie 14 dni od dnia zawiadomienia. (...) Zawiadomienie uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia”.

Biorąc pod uwagę fakt, że skarżący zapoznali się z treścią obwieszczenia informującego o wydaniu *decyzji Wojewody Łódzkiego*, zostali prawidłowo poinformowani o przysługującym im prawie wniesienia od niej odwołania oraz o terminie, w jakim mogą dokonać powyższej czynności, i co więcej złożyli odwołanie od *decyzji Wojewody Łódzkiego* w przepisany termin, stwierdzić należy, iż organ I instancji nie naruszył zasady informacji i poszanowania interesów stron postępowania, wynikającej z art. 10 *kpa*.

Reasumując należy stwierdzić, iż organ odwoławczy uznał racje przemawiające za ustaloną lokalizacją, które przedstawił *inwestor* w załączonej do wniosku dokumentacji. Wynika z niej, że przedmiotowe przedsięwzięcie zlokalizowane będzie w województwie łódzkim, w powiecie radomszczańskim,

w obrębie gmin: Kamieńsk Miasto, Kamieńsk - Obszar Wiejski, Gomunice, Dobryczyce, Ładzice i Radomsko. Projektowana inwestycja polegać będzie m.in. na budowie dwóch jezdni A1 po 3 pasy ruchu, budowie węzła „Radomsko”, budowie dróg manewrowych na miejsca obsługi podróżnych, budowie i przebudowie dróg dojazdowych, przebudowie dróg powiatowych, dróg gminnych oraz drogi krajowej, budowie chodników, zjazdów, pasów technologicznych oraz przejazdów awaryjnych, budowie nowych skrzyżowań oraz przebudowie istniejących, budowie przepustów drogowych, budowie ogrodzenia, budowie i remoncie wiaduktów, budowie sieci kanalizacji deszczowej, budowie urządzeń ochrony środowiska, wycince istniejącej zieleni w niezbędnym zakresie oraz dokonaniu nasadzeń, budowie urządzeń bezpieczeństwa ruchu, budowie oświetlenia, przebudowie istniejącej infrastruktury technicznej oraz rozbiórkach elementów dróg, ulic, sieci uzbrojenia terenu, małej architektury i ogrodzeń, budynków mieszkalnych i gospodarczych kolidujących z inwestycją.

Minister przychylił się również do stanowiska organu pierwszej instancji, który uwzględnił wniosek *inwestora* i nadał zaskarżonej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności. Po przeanalizowaniu całokształtu materiału dowodowego *Minister* stwierdza, że zarówno wniosek *inwestora*, postępowanie przeprowadzone przez organ pierwszej instancji, jak i zaskarżona *decyzja Wojewody Łódzkiego*, poza częścią uchyloną niniejszą decyzją, nie naruszają prawa, a zarzuty zawarte w odwołaniach nie zasługują na uwzględnienie.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Na decyzję przysługuje, na podstawie art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270, z późn. zm.), skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wnoszona za pośrednictwem Ministra Infrastruktury i Rozwoju, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Załączniki:

Nr 1.1 - 1.20 – mapa w skali 1:1000, przedstawiająca proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu (20 arkuszy)

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

Jakub Lepalczyk
Dyrektor Departamentu Orzecznictwa II

Otrzymują (wraz z załącznikami):

1. Wojewoda Łódzki
2. Pan Marek Stelmach
Pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad
(3 egz. decyzji, w tym 2 egz. z załącznikami; w celu wprowadzenia zmian w ewidencji gruntów i budynków oraz w księgach wieczystych)
3. A/a

Otrzymują (bez załączników):

1. Anna Rochowska
2. Tomasz Rochowski
3. Marek Rochowski

Do wiadomości:

1. Starosta Radomszczański
– wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej
2. Sąd Rejonowy w Radomsku
V Wydział Ksiąg Wieczystych
3. Łódzki Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego

4. Łódzki Urząd Wojewódzki w Łodzi
Wydział Gospodarki Nieruchomościami i Geodezji
5. Urząd Miasta Radomska
6. Urząd Miejski w Kamieńsku
7. Urząd Gminy Dobryczyce
8. Urząd Gminy Ładzice
9. Urząd Gminy Gomunice
10. Urząd Gminy w Radomsku
11. Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju
Departament Orzecznictwa I